8 Σεπτεμβρίου 2009

ωσήφ ο

Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ

Συνέχεια από (23)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

Επιστολή 7 (απόσπασμα)

Προς Εργίνα., την αδελφή του.

[...] θα έλθη σε έπίγνωσι και θα καταλάβη ότι η ζωή είναι ένα όνειρο που γρήγορα περνά. Μάταιοτης, ματαιότης· όλα φεύγουν. αφού ο Μεγαλοδύναμος του έστειλεν μήνυμα, διατί δεν το αντιλαμβάνεται ο ευλογημένος; Κάτι παρόμοιον εσυνέβη και εις εμέ. Δεν το ενθυμείσαι; Έφυγε το άνθος έφυγε και με έκανε να καταλάβω την ματαιότητα. Αδελφός μας είναι, τον πονάμε. Αλλά με τα δικά του δάκρυα θα γιατρευτή, όχι μόνο με τα δικά μας. Τώρα, αδελφή μου ήγαπημένη, πες διά τας προσπάθειας εντός του οίκου σας. Κάνε υπομονή, είμαι εκεί μέσα. Με τους οφθαλμούς της καρδίας μπορείς να με ιδής. Ω καλή μου αδελφή, η οικία σας εις τον Πειραιάν σημαίνει περισσότερον εις εμέ τον αμαρτωλόν, παρά εκεί όπου εγεννήθην.
Εκεί μέσα, εις αυτούς τους τοίχους, πήρα την απόφασιν της αναχωρήσεως. Εκεί εμάζευσα το τελευταίον ένδυμα και την ευχήν της σεβαστής μητρός μας.

Να δέχεσθε πτωχούς, να ποτίζετε διψώντας, να παρηγορήτε πονεμένους. Μέσα εις την οικίαν σας είδα καθαρά την αλήθειαν. (περισσότερα...)